

A szerkesztő lakása:

Rimaszombat, Deák Ferencz-u.
12. sz. Ide intézendő a lap szel-
lemi részét érdeklő minden köz-
lemény és levelezés.

B-lyegtelen levelet nem fo-
gadunk el.
Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyedévre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Janosi-utca 35.,
illetve Kispást-tér 4. sz. alatt
R Vozáry Gyula tanárnál. — Ide
intézendők a kiadóhivatalt illető
előfizetés, hirdetés, nyilttér
és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasabos petitsor tér-
fogata 6 kr.
Bélyegdíj minden beiktatás
után 30 kr.

Nyilttér:

Egy sor 20 kr.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala Rimaszombat Janosi-utca Czikora-féle házban, nem különben minden hazai pósthivatal.
Az előfizetés legcélszerűbben posta-utalvány uján eszközölhető. — **Hirdetést** csak a kiadóhivatal vesz fel.

MÁRCZIUS 15

Mindazok, kiknek kebelében magyar szív
dobog, kiket a magyar név büszkévé tesz, kik
érezik és meg vannak győződve arról, hogy „a
nagy világon e kívül nincsen számukra hely“
örömmel fogadják a napot.

A népek milliói, kik a Kárpátoktól Adriáig
magukénak mondják e földterületet, kiknek egy
része nem beszéli hazánk törvénykezési nyelvét,
de a negyvenkét év előtti márczius 15-iki esemé-
nyek következtében minden téren az uralkodó
nemzettel egyenjogúakká lettek, velünk együtt
fognak ünnepelni.

Nincs Magyarországon érettkorú ember. —
ha műveltségi nívója egy fokkal fentebb áll a
tudatlanságnál — ki ne ismerné önvédelmi har-
czunk eme nagy napjának jelentőségét.

Jóllehet napról-napra kevesbül azoknak
száma, kik ama nagy nap részesei valának, a
szabad eszmék zászlóvivői közül ma már alig
látunk egy-két alakot közöttünk, de az apák lel-
kesítő meséket mondván gyermekeiknek és uno-
káiknak, e mesék az új nemzedék testvére és vé-
révé vállaltak, s csaknem azon a ponton állunk,
hogy apánk szent harcának részeseiül képzeljük
magunkat s öröm-mámorba uszva ünnepeljük
meg évről-évre a szabad eszmék fellángolásának
nevenapját. — épen úgy, mintha e napot dicső
tetteikkel mi örököztünk volna meg a kalendá-
riumban.

Pedig a mai nemzedék a hazafiúi erények-
ben mennyire mögötte áll a negyvenkét év elő-
tinek! Nemzetünk akkor egy szív, egy lélek volt
— ma száz felé huzunk. Boldog volt az, a ki
akkor a közelel elérésére szentelhette életét és
vagyonát. — ma lépten nyomon önzéssel talál-
kozunk.

Akkor a polgárok szivein végig futott a jel-
szó: „Veszélyben van a haza...“ skor és rang-
külömbőség nélkül sietett mindenki megmenteni azt, a
mi mindennél becsesebb. A hazát ma is szám-
talan veszély fenyegeti, de ritkán látunk oly tö-
rekvéseket, melyek a veszélyek elhárítására irá-
nyulnak, ellenkezésképpen több olyat, melyek ha éber
szemekkel nem örködünk, drága véren szerzett
szabadságunkat és függetlenségünket veszélyez-
tethetik.

TÁRCSA.

Egy élet árán.

Elbeszélés. — Irta: **Sajóvölgyi.** — (Folytatás.)

Ez eszme — minél inkább közeledett teljes felgyó-
gyulása, annál erősebb gyökereket vert elméjében, végre
szilárd elhatározásává lőn.

„Anyám! — szolt egy napon a lábadozó, én tovább
e városban maradni nem akarok: elköltözöm innen,
habár ifjúságom legszebb és legszentebb emlékei tű-
nek e helyhez, nem vagyok képes e esendes légkörbe
magamat beletalálni. Megszoktam a nagyváros zaját, a
nyüzsgő emberesportot s ezek pezsgő életét. Az itteni
idylli esendes életmódot nem bírom ki tovább. Untat
itt minden: a hely, az emberek, a társaság. Egyetlen
óhajom az, hogy mielőbb távozhassak innét, hogy hova?
még magam sem tudom, — nem határoztam. De itt
tovább nem maradok, nem maradhatok. Ha szeretsz, ne
igyekezzél az ittmaradásra bírni. . . . Talán a fővárosba
tennök át lakásunkat? . . . Mit szólsz hozzá? . . .

Nem mertte az igazi okot megvallani. Tudta, hogy
anyja rajongva szereti, nem akarta szívének igazi fájdal-
mát elárulni, nehogy ezáltal megszorítsa anyját. Aztán
tudta, hogy anyja Margitot is mennyire második gyermeke-
ként szereti. Ha megvallaná, hogy Margit az oka annak,
hogy ő innen menekülni vágyik: bizonyosan megláztatná
vallomásával anyja szívében azt a gyengéd szeretetet,
melyet Margit iránt eddig tanusított. Nem, — ezt nem
szabad anyjának tudnia soha, — de soha! . . .

„Nagyon meglepnek szavaid gyermekem, — mond
az anya. — Meglepnek annyival inkább, mert vártaid
Mekkája azelőtt mindig az volt, hogy szülőföldeden érté-
sithesd szerzett ismereteidet s azelőtt valóságos ragasz-

Es mindezek dacára az a tény, hogy az
új nemzedék apái törekvései előtt nemesak kegye-
lettel hajlik meg, hanem azokat magáévá teszi
akkor, midőn márczius 15-én évről-évre a hazafias
eszmék ébrentartására kegyeletes ünnepet szentel
s ez által mintegy fogadást tesz arra, hogy örök-
ül kapott szabadságát megörzi s teljesen sértet-
lenül adja át maradékainak: azt a szent meggyő-
ződést kelti föl lelkünkben, hogy ez a nép ideig-
óráig megfeledezhetik magáról, de ha útni fog
a tettek órája s völgyeinken és rónáinkon végig
suhan a vészjelző sententia, hogy „veszélyben
van a haza“ ez a mi nemzedékünk is ott lesz a
hol 42 év előtt apái voltak s az utókor minket
sem fog mulasztással vádolni.

Márczius 15-én mondta ki a nemzet akarat-
ereje, hogy mit kíván a magyar nép. E kívánsá-
gok legnagyobb része ma már teljesedésbe ment
s bár egyik-másik téren még mindig érezhető a
hiány, elmondhatjuk, hogy nemzetünk ura lett
ön maga sorsának. Háromszáz év küzdelme nyert
e napon megoldást s ma már annyira jutottunk,
hogy apánk harcának jogosultságát az a hata-
lom is elismerte, mely egykor a szabad eszmék
bajnokainak bitófát állított.

Sok tehát, nagyon sok az, a mit 42 év előtt
e napon kivivott nemzetünk. Tőlünk függ az, hogy
e vívmányok méltó örökösei legyünk, s hogy
megőrizzük s a megkezdett alapon tovább fejlesz-
tjük szabadságunkat s ebből származott összes
intézményeinket.

Tartsa ébren e napon évről-évre a hazafias
eszmék iránt való nemes érzést, éleszsze a lelkesed-
és szent tűzét folytonosan, hogy majd akkor,
mikor a hazaszeretnek tényekben kell nyilvánul-
nia, méltókká tehessük magunkat a kivivandó
diadlra.

A polgármesteri jelentés.

Rimaszombat r. t. város polgármestere a
febr. 26-án tartott városi képviselőtestületi köz-
gyűlésen terjedelmes jelentést tett a város mult
évi kormányzásának eredményéről, mely megfe-
lelő számban sokszorosítottva a közgyűlés tagjai
között szétosztatott.

A polgármesteri jelentésnek sok érdekes
pontja van. Megtudjuk belőle, hogy a város hi-
vatalos körében 8986 ügydarab közül majdnem
mindenik elintéztetett, mi azt mutatja, hogy vá-
rosi tisztviselőink szorgalmas hivatalnokok. Éles

kodással viseltetett e városnak előttem egytől egyig ismerős lakosa iránt. Es most épen ezek untatnak, ezek körében nem találnád fel magadat? Most hallom először ajkaidról, hogy nem érzed magadat jól szülővárosodban, melynek falai között pillantád meg az első napsugárt; hol bölesdől ringott: gyermekéveid játsszótársaidal töltötted s hol boldogult jó atyád áldásos emlékü drága hamvai nyugosznak. Állításaidban nem kételkedtem, de meglepetésemet sem hallgathatom el. — En óhajodnak, vágyaidnak nem akarom szárnyát szegni, terveid kivitele elé sem görditek akadályt. Ha jólétedet! nyugalmadat, boldogságodat inkább véled másutt feltalálni: menj, hol azokat feltalálhatónak gondolod! . . .

Az anya ezen nyilatkozata után az elköltözés eszméjének sorsa el lett döntve. Aladár most már minden gondját csak arra fordítá, hogy a távozás mielőbb megtörténjék.

Legtöbb gondot okozott Aladárnak a bucsuzás Margittól. Gyakran gondolt az el nem kerülhető jelenetre s félt tőle nagyon. Báresak már átestem volna rajta. Vajjon megtudja-e nyugalmát őrizni a hölgygyel szemben akkor is, midőn hite szerint ez életben utolszor látja őt? Tud-e uralkodni majd magán? Nem árulja-e el azt a végtelen szenvedélyt, mely szívében dul? — Ezt, ha előbb nem tette, most épen nem szabad tennie! Mint vélekednék felőle Margit. Talán el sem hinné, ha szerelmét megvallaná, — hogy az igaz, mély és őszinte: talán „ügyvédi fogás“-nak tekintené s kikacagná . . . Es jogosan; mert hiszen vallomása oly színben tűnhetnék fel Margit előtt, mintha védelme díjját követelné tőle s e védelem ára nem lehet kevesebb, mint Margit maga. Az a kis jó vélemény, mit Margit az egykori játszótárs, — Aladár felől talán eddig táplált, megszünnék: a játszótárs emléket elsöpörné a Kiss Aladárnak, — az önző, számító,

ellentétben áll azonban e körülménnyel az egész-
ségügyi munkakör kezelése, melyről a polgár-
mester következőleg nyilatkozik:

Legfeltűnőbb ezek mellett az egészségügyi munka-
kör kezelése, mert míg városi orvosunk az ő munkakörébe
beosztott szegény intézeti felügyeletet, a gyermekek beoltá-
sát, a kórházi vizsgálatokat, a beteg városi esetlédek őt
felkereső tagjait gyógykezeli, addig a vásári és piaci árú-
czikkék szakszerű bírálatát és egyáltalában az egészség-
ügyi nagyobb arányú megfigyeléseket azon okból mellőzi,
mert a vegelemzéshez kellő helyiséggel nem rendelkezik:
ilyes berendezésnek szükségességéről s felszereléséről
előterjesztést tenni pedig, szóbeli nyilat-
kozata szerint nem hajlandó. Meddig marad
meg e nézete mellett, nem tudhatom, de mivel hivatalos
teendőiről sem írásban, sem szóval értesítést
nem ad, itt ez ügyben többet jelentésembe foglalnom
nem lehet.

Szegényügyünk az ismert nagyon szerény helyzettel
szemben tűrhető. Az intézeti tagok magatartása is kissé
javult, az iszákosság és tisztaság iránti érzék szembetű-
nően jóra idomult, s ma már az összezsufolás és ruhát-
lanság hátrányán kívül, csakis az élemezés gyarlósága
int felénk, de hogy ezen és a szegények foglalkozás nél-
küli helyzetükön lehet-e segítségünk, vajjon megfelelő
foglalkozással keresetképeségüket javokra fordítani sike-
rülne-e? csak bővebb tanulmányozás után gondolom el-
dönthetőnek, s az ez iránybeli gondoskodásra városi or-
vosunkat legalkalmasabbnak tartom.

A rendőri, közlekedési és közegészségügyi, különö-
sen társadalmi életünkre tartozó dolgaikat bevallom,
nem merem egyenként tagozva felelnem, nem mintha
kedvezőten helyzetet láttatnék, mert általánosságban szől
inkább kedvező jelenségeivel tudnám mindenkiket elő-
sorolni, de inkább és pedig főképen azért, mert ezek
egy-égyével is külön foglalkozva, e jelentés keretét
messze túlhaladnám!. Ugyis tudom t. városi képviselő
választmány, hogy nem egyes tisztviselő feladata, a köz-
ségi élet rugóit folytonosságban munkára hivatgatni; mert
hiszen előbb a kijelölt munkakör az, a mely az egyes
által egészében még pedig teljes egészében — betöltend-
ő. A magasabb érdekek, az általános közjólét, s az ezek
felépítéséhez szükséges alapok feltalálása, összegyűjtése és
gyakorlati alkalmazása, már a hivatottakkal együtt, karöltve
járva, érhető el, épen azért a megoldás messzeható mó-
zanatainak szabad tért engedek: részemről saját felfogá-
som után, következő nyilatkozattal zárom be e részt:

Az 1890. évre szóló költségelőirányzat tárgyalásakor
az mondott egyesek által, hogy a pótdaló-kivetés szük-
ségessége jövőre el nem kerülhető; lehet, hogy ez egye-
seknek igazok lesz, de én, a ki annyi év óta vagyok a t.
képviseelő választmány jóakaratóból lakója e háznak, mi-
előtt e szomorú jelenség bekövetkeznék, kötelességemnek
tartom mindazon okokat kifürkészni, a melyek felismeré-
se mellett, e fenyegető zord rémet városunk falai közül
messze időre még elűzhetem. Azért is tekintet nélkül a
sok felől jöhető ellenvéleményekre, megfontolásra és azu-
tán elfogadásra ajánlom:

Első sorban, a még birtokunkban levő vásári hely-

anyagi gondolkozásu ügyvédnek szóló gunyakcazaj . . . S
nem érdemlené-e ezt meg? . . .

Vidorné és Margit mit sem tudtak egészen az utolsó
percéig, a búcsuzás pillanatáig Kissék azon elhatározásáról,
hogy a fővárosba teszik át lakásukat. Képzelték tehát,
mily nagy volt a két hölgy meglepetése és elszomorodása,
midőn Aladár elköltözését tudomásukra hozta. A hír
levegőben hatott a hölgyekre, különösen Margitra, ki nem
akart saját füleinek sem hinni, azt vélte, valami rossz álom
űzi vele szemben játékát. A hatás meglátszott a társalgáson
is, mely sehogy sem tudott lendületet venni; időközönként
meg-megszakadt a beszéd fonala s ilyenkor mindig hosszú,
kínos esend állt be. Margit nyugtalan volt, el-elhalványuló
arczáról le lehetett olvasni, hogy szeretne valamit Aladárral
közölni, de nem tudja . . . nem meri elkezdni. Az
ezredesné gyanította, hogy az ő jelenléte feszélyezi Mar-
gitot, egy alkalmas pillanatot felhasználva, távozott a szó-
bából.

Magukra maradván a fiatalok, Margit kezdte meg
a társalgást.

„Nemde ügyvéd ur, csak ránk akart ijeszteni, meg
akart bennünket tréfálni, mikor azt mondta, hogy elköl-
tözik tőlünk? . . .

„Epen nem tréfáltam kisasszony, távozásunk meg-
másíthatlanul elhatározott dolog“ — felelt Aladár.

„Es miért e rögtön távozás? Nem sajnálja szüle-
tishelyét, játszó társait? e szót Margit különösen kiemelte.
Nem fognak majd hiányozni barátai s jó ismerősök, kik-
nek körében e város falai között felnőtt és élt?“

„Sokkal szomorubb emlékek fűznek szülővárosomhoz,
hogy sem fájdalommal esnék a távozás falai közül. Bará-
tokat, ismerősöket idővel másutt is találok és szerzek

pénz szedhetési jog nagyobb arányú kihasználását, — és ezt keresztül lehet vinni az eddig uralgó főfogás épségben hagyása mellett is, hogy t. i. a városi lakosok érdekei hátrányt ne szenvedjenek, mert nem kell mást kivinnünk, mint ama érvényben levő árszabály néhány pontjai megváltoztatását kémi a megyei főtörvényhatóságtól; ez mag. elfogadtatása esetén 600—700 frt évi bérkülömbözetet tenne, — minélfogva azt gondolom, hogy e tekintélyes jövedelemért lépéseket tennünk hasznos is, és épen azért szükséges is. Hátha t. képviselő választmány, maga a városi lakosság is hajlandó lenne némi áldozatot hozni, s az árszabály szélesebb mérvben, de azért csak is a szomszéd városokban érvényben levő tételekig terjedőleg engedélyeztetnők, — hinni merem, hogy 1000 frt évi különbözet lenne létesíthető.

Engedelmet kérek, hogy e tárgynál ily hosszasan időzőm, de ebből egy rokon-termesztű javaslat előterjesztése is következzék, szükségkép folytatnom kell, eltekintve azon körülménytől, hogy a regale-megváltás, a lefolyt évek eredményeire fektetve vett kiszámítási alapot, a megváltási összeghez és tudva, hogy ez a jog is kisebb királyi haszonvétel, földesuri jog-maradvány, — ki tudja, nem lesz-e ez is és talán nemsokára megváltás tárgya, és erre való előrelátásból is, nem szükséges-e nekünk már most is szem előtt tartani az adat-gyűjtés alapjait, de az ismert szükség tudatában is, én nem félek melegen ajánlani, hogy az árszabály részletes tárgyalásánál a városi polgárlakosok érdekeire tekintettel legyünk ugyan, — mindazonáltal a mostani állapottal ha kissé súlyosabb teher hárul is, az egyszerűen nézzessék át; tudtommal az még mindig alig megérezhető, nagyon kis teher lehet. Mert t. képv. választmány! ha e pontbeli ajánlatom el nem fogadtatnók, a főzél elérhetése indokából kétséget sem szenved, hogy egy más jövedelmi forrást kell keresnünk, és ez nem más, — mint a kövezetvám behozatala.

A regale megváltással, mint mindenki előtt tudva van, egy más, a régítől eltűnt új világba jutottunk. Ez a szó jelentősége „közgazdasági” előttünk, városi szempontunkból indulva ki, egészen más, mint eddig volt; a regale jövedelem fokozásához szolgáló eszközök találgatása és beruházásokkal is tartóssá tétele, ma már nem lehet feladatunk, és az sem, hogy azon épületeink, a melyek eddig a regale szolgáltatásra állottak, továbbra is mint bérházak tartassanak fenn, mert e házak fenntartási költségei a koresmaszerű használatnál — közönségesen tudva van, hogy túlerősen szaporodnak, annyira, hogy az ezekért nyert bérösszegek, azok értéküknek kamataival semmi arányban nem állanak; mert az összes épületekért 4360 frt évi bér éretett ugyan el most, az első kiadásnál, de ebből ha a Rózsa fogadóra számított 2500 frt levonatik, a többi 3 épület 1860 frt értéke nagyon gyaroló jövedelem, mivel tekintetbe kell venni, hogy ha az épületek további fenntartását kötelességszerűen jó karba kívánjuk helyezni, az első igazítási költségek az összes évi bér legnagyobb részét felemészítik, épen azért önként az a kérdés táru elénk, hogy vajon feladatul-e a városnak a regale szolgáltatásra továbbra is bérházakat tartani fenn, vagy helyesebb lenne talán ezeket alkalmilag jelentkező vevőknek örök-áron eladni, s az ezekért befolyandó összegeket jövedelmeztetni; a kinstári bírtokok eladásánál használt mód, nekünk is utmutatásul szolgálhat, egyelőre megállapított ár mellett az eladási szándék nyilvánosságra lenne hozható; és vevő jelentkezése esetén az eladás keresztül vihető; legkevésbé kétkeltem azon, hogy az ezen épületeket is terhelő adósság miatt fennakadás lenne, vagy a törvényhatóság ellent mondana, mert az ezekért befolyó pénzösszeg, mint tőke-vagyon — felügyelete mellett kezelhető maradna.

E szerintem fontos és érdekes kérdéssel kapcsolatos a regale-érték mikénti kezelésének megoldása is, habár, miután még az erre szolgáló papírok nincsennek birtokunkban, erről szólanı idöelőtti; mégis, mivel a 314000 frtot tevő tartozásunk, kamat s törlesztési részlete majdnem az egész 420000 frt értékjövédelmet felemészítik, idöszertünek vélem, ha e kérdés megoldási módozatainál már most megkezdjük számításainkat és elhatározásunkhoz a szükséges tanulmányokat tesszük. Azért is tartottam szükségesnek felvetni e pénzügyi kérdést, mert minden városi polgár érzi, tudja, hogy ennek lebonyolításával szoros összefüggésben áll városunk további előhaladásának sok águ kérdése. Minélfogva, bár lehet, hogy többen tulbuzgóságnak nézik e tárgyt itt és most felhozatalát, én a reánk váró feladatok ismerése mellett, nem tartom helytelenségnek, de sőt ennek gondos figyelembe részesítését a t. kép. választmánynak melegen ajánlom.

Sok lenne még, a mit hivatalos jelentésemben érín-

tenem kellene, ilyen a felsőbb leány-iskoláról li gondoskodás, a kir. pénzügyi igazgatóság által kivánt épület felállítása, a p.-szabadkai vízkérdés megoldása, melyek mind újabbban pénzügyi érdekeinket kívánják erős próbára tenni, de mivel ezekről és sok előforduló alkalmokról is bizottsági jelentések váratnak, — most ezeket érinteni feleslegesnek tartom.

E jelentésben foglalt javaslatok tüzetesebb megbirálására egy bizottság küldetett ki, melynek tagjai: Baksay István, Farkas Ábrahám, dr. Szabó Samu, Samarjay János, Groó Vilmos, Terhes Pál, Horváth János és Hollósy József.

Félévi jelentés.

az 1889. évi második félévre — a gömörvármegyei köz-igazgatási bizottságban képviselt közigazgatási ágak szak-előadóinak havi jelentései nyomán.

IV. A kir. építészeti hivatal ügykörében.

A) Állami ügyekben:

a) Az államutaknál:
Az állami ut állapota teljesen kielégítő volt és azon közlekedési akadály sehol elő nem fordult

A szerződésileg biztosított építkezések és szállítások kellő időre befejeztettek és bizottságilag — jó eredménnyel — felülvizsgáltattak.

Az év folyama alatt az állami uton teljesített munkák és szállítások a következők voltak: fedanyag kiszállított 2078 rakás, új hid épített 10 drb, hid kijavított 14 drb, kerékvető felállított 432 drb, árok ásott és ut szabályozott 11926 folyó méter hosszban.

A felsorolt munkák részben házi kezelés mellett, részben kilenc különböző vállalatban hajtottak végre és 27431 frt 75 kr. kiadást igényeltek.

b) Az államilag segélyezett tiszoloz-poprádi hadászati uton:

Ezen hadászati fontosnak tartott uton a lefolyt évben szintén több jelentékeny munka és szállítás teljesített. Ugymint: vállalati uton szállított 1140 rakás fedanyag, házi kezelésben újból épített 13 hid, házi kezelésben kijavított 8 hid, házi kezelésben felállított kerékvető 1301 drb, árok ásott és ut szabályozott 7018 folyó méter hosszban.

Ezen munkákra a kezelési költségeken kívül kiadott 9553 frt és 18 kr.

c) Egyéb állami építkezések:

A vállalaspap kegyurásaga alá tartozó Dobsina és pelsüezi róm. kath. templom és paplak helyreállított és a sőregi róm. kath. templom kijavítására vonatkozó építómesteri művelet elkészített és a munka vállalatilag biztosított.

A vármegye területén használatban levő 114 gőzkazán szakszerűen megvizsgáltott; 49 újból próbáltott, 65 pedig megszemléltetett.

d) Magyar királyi posta- és távirada-ügyek:

A posta- és távirada-szolgálat a múlt évnek második felében is a rendes mederben mozgott és ellátásában — egyes jelentéktelenebb esetektől eltekintve, minők különösen a ki nem kerülhető, de a lehető legrövidebb idő alatt elhárított táviradai vonalzavarok — felakadás nem történt.

Örvendetes jelenségnek jelezhető azon körülmény, hogy ugy a postai, mint a táviradai forgalomnál általában emelkedés volt észlelhető. Egyes — jelentéktelenebb — forgalmi hivatalok szenvedőleges merlege dacára, az államkinstár azon kedvező helyzetben volt, hogy a posta és táviradai szolgálat fokozottabb terhű fenntartásának költségeit fedezhette a folyó bevételekből, hanem bizonyos felesleg is éretett el, s a jövedelem nem esőkent.

A posta- és távirada-hálózat a múlt év második felében szélesebb körbe nem terjeszkedett ugyan, azonban több a vármegye területén működő postahivatal, folytatólag a posta-takarékpenztár közvetítő teendőivel bízott meg. Ezen postahivatalok a következők: Berzéte, Feled, Hangony, Füge, Horka, Kövecses, Licze, Nagy-Szuha, Szilicze, Szkáros és Zabar.

A magyar királyi kereskedelmi miniszter jövőre a posta- és távirada-hivatalok teendői közé a vasúti menetjegyek árusítását is felveendőnek határozván, tapasztalatszerzés érdekében a vármegye területén 1889. évi december hó 1-től a rimaszombati és roznányi posta- és távirada-hivatalok bizáltak meg vasúti személy-menetjegyek elárúsításával.

„Teljesen őszintén Margit! Meg tudná e velem osztani az életet? Akar-e nőm lenni?”

„Akarok” — suttogá a szép hölgy.

„Ugy megszűnt az ok, mi miatt távozni akartam, — mond az ügyvéd.

„Tehát marad?”

„Igen.”

Vidorné kiértette Aladár anyja lépett be a szobába. Színtelen búcsúzni jött. Aladár látva anyja arcát, melyre a közlőgő válás keserű gondolata rányomta a szomorúság bélyegét, akaratlanul is elmosolyodott. De csakhamar visszanyerte komolyságát, az ezredsné elé lépve meghajtá magát és szólt:

„Asszonyom! Margit kisasszony és én már rég időtől fogva szeretjük egymást. Talán élni sem tudnánk egymás nélkül; ezeket előre becsajjtva, van szerencsém megkérni kedves huga, Margit kisasszony kezét . . .

Öröm volt látni, mint változott át az imént még szomorú két hölgy: Vidorné és Kissné arca. A kedves meglepetést, a jól eső örömet, Aladár szavai után ha akarták volna sem tudták volna eltitkolni.

„Majd bizony! — mond az ezredsné tréfás vidám hangon, — nem elég, hogy ügyvéd ur távozik, még attól az egy örömettől is meg akar fosztani, hogy leányom közelemben maradjon?”

„Nem fogunk egymástól elszakadni élni, kedves néncm, — szolt közbe Margit az ezredsné nyakába borulva, — Aladár . . . azaz . . . az ügyvéd ur megváltoztatta szándékát: nem költözik el városunkból.”

„Ez már változtat a dolgon; — mondja jókedven az ezredsné, — ez esetben nem tehetek mást, mint hogy áldásomat adom rátok gyermekeim. Legyetek boldogok!

„Amen!” mondja rá Kissné megölelve s össze-vissza csókolva Margitot.

Végre, az 1889. évi XXXIV. t. ez. alapján, az özszes takarékpénztári közvetítő szolgálattal megbízott posta- és távirada-hivatalok az 1990. évi január hó 1-től kezdve teljesíteni fogják a cheque és clearing forgalomból erdő teendőket is.

B) Vármegyei uti ügyek.

A vármegyei közutak állapota szinte kielégítő volt. A természetbeni közmunka-szolgáltatás mind az öt járásban — kisebb hiányoktól eltekintve — általában jó, helyenként igen jó eredménnyel teljesített és kellő időben átvétett. — Pótátvételre ezuttal egy járásban sem volt szükség.

A teljesített építkezések és szállítások adatai következők: fedanyag kiszállított 15214 rakás, új utburkolat és kavicsolás történt az ajnácskő-füleki uton 315 mtr, az oszgyán-szelezein 580 mtr, a füge-vályvölgyin 420 mtr, a rimaszecs-ujvásárin 927 mtr, összesen 2242 mtr hosszban. Új hid épített 25 drb, kijavított 20 drb, kerékvető felállított 224 drb, árok tisztított és kiásott 133030 mtr hosszban.

Ezen munkálatok részben házi kezelés mellett, részben pedig huszonkét különböző vállalatban hajtottak végre és ez év végéig a kezelési költségek beszámítása mellett 26310 frt 03 kr. készpénzbeli kiadást igényeltek.

Az egyes viczinális — szomszédközi — utakon az érdekeltek községek által az utépítés erélyvel folytatott és itt is jelentékenyebb munkák foganatosítottak.

Közmunkatartozás előlva volt 24415 igás és 72779 kézi napszám. Megváltásra bejelentett 8230 igás és 14555 kézi napszám. Természetben szolgáltatandó volt 16185 igás, 58222 kézi napszám, szolgáltatva lett 16185 igás, 57352 kézi napszám, s így rendelkezésre maradt 870 kézi napszám.

Az utépítési javadalmazás és közmunkaváltságból pedig lefolyt 74571 frt 58 kr., felhasználattott 55704 frt 38 kr., rendelkezésre maradt 18867 frt 20 kr.

A vármegye területén működésben van 148 vízi malom, újabb felállítás a félév folyamán nem engedélyeztetett.

A közönség köréből.*)

Nyílt levél.

Tisztelt Szerkesztő ur! A „Gömör-Kishont” legutolsó számában megjelent „Viszhang” című vers alá, a zárjel közé szurt „törköly” szóra, szives volt ezt a megjegyzést tenni: „nem oda üt a hová néz.” Már maga ez a körülmény is eléggé igazolja azt, hogy ezen vers szerzője az én személyemet vonta be szójátékába; de bizonyítja azt is, hogy a „Gömör-Kishont” 9-ik számában megjelent „Hangulat” című rimes-levél írója, nem én voltam. S „Job” b mégis ezéltatosan, rosz akarattalug engem gyanusítgat, „Viszhang”-jában s ellenem szórja rágalmait!

Tovább ment, . . . egy oly férfitu akart általános ismert érdemeiből egészen kivetköztetni. (A víz benne igyen válik édes borra!) ki ma nem védheti magát, én sem védem őt, nincs is szükség reá, nem védem Gömör-megye ev. főesperesét. . . megvédi őt minden orv-támadástól egyházmegyénk osztatlan szeretete, tisztelete s nagyrabecsülése.

Nem pártszenvédely beszél belőlem, hanem azon mély tisztelet, melylyel egyházkerületünk mindhárom „Nagyja”, „Püspök-jelöltje” iránt viseltetem; éltetni, dicserni — tetszés szerint — bármelyiket, de gyalázni egyiket sem szabad, s a ki ezt még is teszi, . . . csak önnön magát gyalázza meg!! És ha még ezt is nyiltan merné, nem . . . gyáván . . . ál-arez alatt!

Ha a férfias jellemnek legkisebb szikrája honol még szivében, le az ál-arczezal, . . . ám mutassa be magát.

Ha megismerem, igérem, megfogom őt kinalni nem ugyan az általam önzetlenből szeretve tisztelt „Avas” és „Nyír” édes nedűjéből, hanem a „Viszhang” szerzője által kieszelt kortes-bor seprűjéből. . . de attól félek, hogy a „borseprű” kezembe „nyír” seprűvé változik, — — — — — nem hogy felemeljem, — távol legyen — hanem, hogy titokzatos himporát egy kissé leseperjem, s színről-színre látva megsughassam, hogy az ily epés küzelem, — melybe engem is bele kényszerített — nem méltó mi hozzánk!

„Jób evangelistát” pedig arra kérem, hogy

*) Az e rovat alatt közlöttékert nem vállal felelősséget a Szerkesztő.

magannak, az itt élők közül egyik sem foglalt el oly helyet szivemben, hogy a válást emlékül megnehezítené” . . .

„Aladár! Mondja meg, de őszintén: az én emlékem sem?” — kérdi a szép lány, kilépvén eddigi félnék tartózkodásából s mélyen elpirult.

Az ügyvéddel forgott a világ, hogy Margit a régi bizalmas hangon s keresztnevén szólíta. Zavartan nézett az ifjú hölgyre, de csak egy pillanatig, a másikban már önfeledten, boldogságtól sugárzó arczezal lépett Margit elé s örömtől reszkető hangon rebegé:

„Margit! E kérdés?”

„Arra való, — vág közbe a hölgy, — hogy megbizonyosodjam: minő érzelemmel viseltetik irántam? s e szavak után kezét nyujta az ügyvédnek.

Aladár megragadta Margit jobbát s azt esőkjával halmozá el. Margit engedte kezét az övében nyugodni.

„Margit! Oh Istenem! . . . Lehetséges-e ez? . . . Szeretlek! . . . Nem . . . ez nem elégséges fogalom érzelmeim kifejezésére: imádlak! . . . Oh mond, szeretsz-e te is? Mondd: igen! . . . e szavakkal a földkerekség legboldogabb halandójává teendesz!”

„Szeretlek! — suttogá bibortzóban égő arczezal, szemeit lezárva a szép hölgy Aladár karjaiban, — s boldog vagyok, hogy ezt megmondhattam.” — Többet nem szólhatott, elnémitotta az első forró esők, mit azokra a beszédes kis epajakakra nyomott volt.

Margit a szerelme boldogító édes mámorából magához térvén, gyengéd mozdulattal bontakozott ki Aladár ölelő karjai közül s elfoglalva előbbi helyét, kérdé:

„Tehát csakugyan elutazik holnap?”

„Az most már csak nagysádtól függ;” válaszolt az ügyvéd.

„Hogyan értelmezhetem e választ?” — kérdi ujra Margit.

ha „á-t” mondott, hát mondja „b-t” is, nehogy ártatlan verselgetéseivel másoknak újból kellemetlenségeket okozzon.
Gömör-Panyit, 1890. márczius hó 10-én.

Törkölly János, ev. lelkész.

Kivonat

a rimaszombati általános ipartestület kebelében alakítandó „temetkezési-egylet” alapszabály tervezetéből:

2. §. Az egyesület 500 taggal megalakul; tagjai lehetnek mindkét nembeli 10—60 éves egészséges egyének, rimaszombati lakosok. A ki jelenleg ipartestületi tag, korára való tekintet nélkül tagja lehet az egyesületnek.

Kiskoruk a szülők vagy gyámok felelősségére vétetnek fel.

4. §. Minden tag fizet egyszer s mindenkorra 50 kr., felvételi és minden tagtárs elhalálozása alkalmával 10—50 éves korig 10 és 50-től 60 éves korig 20 kr. temetési díjat az egyesület pénztárába.

Azon tagok, kik a temetési díjakat mindenik egyesületi temetéstől számítandó 8 nap alatt be nem fizetik, tagsági igényüket és pénzüket elvesztik s megszűntek tagok lenni.

A temetési jutalék 40 frt, melyet az egyesület a tagok elhalálozása esetén mindenik tag hozzátartozóinak tekintet nélkül a befizetett díjak összegére, készpénzben egyszer s mindenkorra kifizet.

Azon tagok, kik temetési díjak ezimén 40 frtot már befizettek, ezen díjakat többé nem fizetik, de tagsági igényük megmarad és elhalálozásuk esetén hozzátartozóik, a temetési jutalékot hiánytalanul megkapják.

Azon tagok, kik Rimaszombathól eltávoloznak és tagságukat megtartani kívánják, kötelesek azt az elnöknek bejelenteni és oly Rimaszombathoz lakó egyént bemutatni, a kik tagsági könyvecskéikre a temetési díjakat pontosan fogja fizetni.

Helybeli hírek.

Kitüntetés. Lapunk mult számában említettük, hogy Szöllösi István helybeli ref. leánytanítót és énekezőt 50 éves közhasznu szolgálatának elismeréséül O Felsője arany érdemkeresztel tüntette ki. Az érdemkereszt átadása f. hó 9-én történt a megyei közigazgatási bizottság ülésében, hol, Fáy Gusztáv főispán ur ő méltóságának elnökléte alatt, a közig. bizottság tagjai ülést tartottak. Kévszel 11 óra után a teremben megjelentek a helybeli ref. egyház vezérferfiái: Terhes Pál lelkész, Baksay István főgondnok, Szabó Samu és Baksay József egyh. tanácsosok is, kiknek jelenlétében főispán ur ő méltósága üdvözölte a kitüntetett férfit, s mellére tűzte a királyi elismerés látható jelvényét: az aranyérem keresztet. Szöllösi István meghatott szavakkal köszönte meg a részéről nem remélt kitüntetést, majd Baksay István mondott rövid köszönetet főispán ur ő méltóságának és Groó Vilmos kir. tanácsos tanfelügyelőnek, mint akiknek közbenjáró figyelme folytán a reform. egyház érdemekben megöszült tanítója ily szép kitüntetésben részesült. A rövid ünnepély Szöllösi István életével végződött.

Kinevezés. Oswald Frigyes adótisztet a helybeli kir. adóhivatalhoz ellenőrré nevezte ki a pénzügyminisztérium.

Jóteköny adomány. Szabó Béla miniszteri osztálytanácsos, városunk szülötte, kit a tehetség és hivatala hazánk egyik főbb hivatalára emelt, kegyelettel emlékezik vissza városunkra, hol bölcsője ringott s boldog gyermek éveit töltötte. E kegyetes emlékeztet hatása alatt elhatározta, hogy a helybeli ev. ref. egyház pénztára javára évenként tíz forint adományt küld. — Nemes határozata következtében a folyó évre megajánlt összeget már rendeltetése helyére juttatta. Egyuttal kifejezte azon szándékát, hogy a gömörmezei magyar közművelődési egyesületnek is tagja lesz. Minden Demoszthenesnél szebben beszél a tett.

Márczius 15-ikét városunkban is megünneplik. A főgymnasiumi ünnepen kívül ugy a helybeli kaszinó, mint a polgári kör közös összejövetelben és társas vacsorával ünneplik meg, mindenik a saját helyiségében. Az aláírások már javában folynak s résztvevők általában véve sokan jelentkeznek. A kaszinóban egyszermind Dankó Ernő fölríszített zenekara fog közreműködni.

Meghívó. A rimaszombati egyesült prot. főgymnasium ifjusági „Önképző-köre” folyó 1890. év márczius hó 15-én délután 3 órakor a gymnasium tornacsarnokában; hazafias ünnepélyt rendez, melyre az ifjuság minden őszinte barátját meghívom. — **Műsorozat:** — 1. Énekkar. — 2. Elnöki megnyitó, Bodor István tanártól. — 3. Márczius 15. Szuhay Benedektől; szavalja Vini Viktor. — 4. Visszaemlékezés, Jaczko Páltól. — 5. Énekkar. — 6. Márczius 15. Borsody Bélától, szavalja Csapó János. — 7. Bem apó, történeti rajz, Baksay Dezsőtől. — 8. Az agg honvéd, költemény, Szabó Lászlótól. — 9. Három kö, dr. Veres Samu tanártól. — 10. Énekkar. — Rimaszombath, 1890. márczius 10. — Bodor István, elnök.

Esperességi értekezlet. A kishonti ev. esperesség elnöksége, Rutheny Béla felügyelő és Czéner Pál főesperes, a püspökjelölés tárgyában Rimaszombathban az ev. leányiskolában, f. hó 18-án d. e. 9 órára értekezletet tüztek ki s arra az esperességbeli egyházak előjáróit s az ezek által szabadon választandó befolyásosabb egyháztagokat meghívták.

A népbankról a mult heten hozott közleményünk némi kiegészítéséül, jobban mondva pótlásául említjük meg, hogy a népbanknál a mult évi pénztári forgalomban leszámított összesen 1303164 frtot, a jelzálog-kölcsön 287432 frt 38 krra rugott, a kézi zálogelőleg tett 94161 frtot, a betét összesen 649063 frt 11 krt, tehát a jövedele-50890 frt 77 krt tett.

Próbabál. A szombaton tartott próbabál, melyet Zsemberi jönevű táncmester tanítványainak mintegy táncbéli nyilvános vizsgálatal adott, pompásan sikerült. A jó kedvet még a közbejött vészjelzés, a harangok félrevereése sem zavarta meg. Az apróságok, a muzsafiak s leánykák ugyancsak ropták a jó magyar csárdást, valamint a nagyok, a felserdültek is. Az apróságokból kitűnt kivált Miskolezi Maresuka és a kis Bódy fücska szép tánczával. A mulatságnak majdnem a kora reggel vetett véget.

A Gömörmezei Nép- és Iparbank a jelen évben adományozott a következő czélokra: 1. Rimaszombati

ev. prot. gymnasiumnak 50 frt. 2. Ezen főgymnasium tápintézetének 10 frt. 3. Ezen főgymnasium tanári nyugdíjalapjára 20 frt. 4. Rimaszombati szegények intézetének a folyó szükségletek fedezésére 20 frt. 5. Rimaszombati községi iskola könyvtárának 10 frt. 6. Rimaszombati iparkolónak 20 frt. 7. Rimaszombathban felállítandó Tompa-szobor tökéjének gyarapítására 25 frt. 8. Megyei közművelődési egylet rimaszombati körének 10 frt. 9. Megyei nemzetiségi alapnak 10 frt. 10. Rimaszombati és vidéke növegyesületének 10 frt. 11. Rimaszombati kisdudovának 10 frt. Összesen: 195 frt.

A temetkező társulat iránt, melynek gondolatát először lapunk pendítette meg, s a melyre derék iparosaink kezdeményezésére a tagok gyűjtése már megkezdődött, mint halljuk, igen sokan melegen érdeklődnek, sőt mi több, egy pár közel levő városból néhány vezérzerepet játszó uri egyén is rokon érzettel kérdőzösködik, mert mint mondják, ők is szeretnének hasonló intézményt létesíteni magok között, ha az itt levőbe talán nem léphetnének be a más városban lakók. Ugy látszik, hogy ez az üdvös intézmény vármegyénk több városában is kezd figyelem tárgya lenni. Nagyon helyesen, mert más helyeken, p. Rozsnyón, Losoncban, Keeskenén, Hódmezővásárhelyen, Szatmáron és számtalan más városokban már régóta érzik és tapasztalják e ezélszerű egyesület áldásos voltát. Most csak az a fő dolog nálunk, hogy a szép gondolat ügyes vezetők kezében buzgó közreműködők és az ügyért lelkesedő tagok munkálkodása mellett jól megindulva tette érlelődjék. Értessük meg azokkal, a kik az eszmét félreértik, hogy ez edes mindnyájunk közös hasznára válik s nem egy-két ember feltűnni vágyó viselkedéséből eredő dolog. Sok szép és hasznos dolgot fogadnak eleinte közönyösen, de a meggyőződés hatalmas fögyvere mindenkit az ügy részére fog megnyerni. Kívánatos volna, hogy e tekintetben a lelkész, tanár és tanító meg orvos urak járnának lelkesítő példával elől, s kivált a legelőbb és legutóbb említett honoratiorok, kiknek halálesetknél sok alkalmuk van meggyőződni a temetkező társulatok hasznos voltáról.

Tüz. Szombaton este 11 óra után városunkban harangzúgás riasztotta föl az alvókat. A veszedelem — azonban hál Istennek! — nem olyan nagy volt, mert a vaspályaház közelében a szabadban néhány szenes zsák gyuladt ki valószínűleg a robozó vonat sziporkázó szikráitól.

Öngyilkosságot követett el az a nő, a ki gyermekét a kutba ölte. A büntetéstől való féltében ugyanis a börtönben felakasztotta magát.

Nóna. A muzsika nátha folytatása a nóna, már nálunk is jelentkezett, habár kiesinyben Egy előkelő család leánya városunkban szombaton délelőtől vasárnap estig aludt. Isten óvja nagy esapástól mi kis városunkat!

Vármegyei ujdonságok.

Halálozás. Latinák Sándor, egyike azon nemes gondolkozású férfiaknak, kik a mult év folyama alatt a Gömörmezei magy. közművelődési egyesület részére tett nagy alapítványukkal örökemlékelt emeltek maguknak, márczius 9-én elhunyt. A megboldogult lelkes hazafi volt, ki nemes érzelmeit nem szavakban, hanem tényeivel fejezte ki. — a közművelődési egyesület czéljait nemesak erkölcsileg, hanem anyagi tekintetben is hathatósan támogatta. Halála a felvidék magyarosodása tekintetében is nagy veszteség. Családjá következő gyászjelentést adott ki: Latinák Sándorné született Heinecz Viktória és gyermekei, Lenke férjezett Basilides Jánosné férjével és Viktória; ugyszintén Latinák Rudolf, Latinák Frigyes, Veszprémy Latinák Honoráta, Mihalik Tirtsch Valéria férjével és gyermekeivel, Latinák-Latinák Irén férjével és gyermekeivel, Schmid Latinák Camilla férjével és gyermekeivel, s a többi rokonok fájó szívvel tudatják a szeretett férj, apa, testvér, nagybátya és rokonnak Latinák Sándornak élete 64-ik, boldog házassága 25-ik évében, f. márczius hó 9-én hosszas szenvedések után történt gyászos elhunytát. — A megboldogultnak hült tetemei f. hó 11-én d. u. 2 órakor Ploszkón ez evang. egyház szertartása szerint fognak örök nyugalomra kísértetni. Nagy-Rőczén 1890. márcz. 9-én. — Áldás és béke lengjen porai felett!

Márczius 15-ikét Simoniban is megünneplik. Az ünnepély d. u. 3 órakor templomi ima és hazafias szónoklatból fog állani, melyre a szokásos lakoma következik.

Márczius 15-ét Sajó-Gömörön is szokás szerint a dalárda közreműködésével ünneppé teszik. — Bencez Soma igazgató fog hazfias szellemű beszédet tartani.

A csizi jódforrásról, vármegyénknek eme nagy jövővel kecsegtető, természeti kincséről örömmel hozzuk tudomásra, hogy a jód tartalmu forrás, melyet ujabban 32 méter mélységre ástak ki, a napokban bámulatos feszítő erővel és rendkívüli zúgással szökött fel. A perzenkint eszközölt mérések 1 1/2 liter legerősebb jódvizet állapítottak meg. Ez a meglevő eredmény a tulajdonosok minden várakozását és reményét felülmúlja, e szerint a csizi jódforrás a sokat közközható tulajdonosoknak valószínűleg kincsébánya lesz. Mint halljuk, egy bécsi ásványkereskedő már fényes ajánlatokat tett a tulajdonosoknak.

Tüz. Gömöt-Panyiton az ev. tanítóilak melléképületei márczius 9-én éjjel után 2 és 3 óra között leégtek. — Az épületek biztosítva voltak s így az egyháznak alig lesz kára; a tüzoltásnál a helybeli tiszteletes vezetése mellett a lakosság, a szomszéd épületeket megmentette.

A „Gömör-Kishont” 8. számában már jelentve volt, hogy 3 szegény legény zsarolgtatja a sajjóvolgyi falvak véglakóit és pásztorait. Akkor még nem igen mutatkoztak nappal, és éjjel is csak elvélve s ezek egyenként szállingóztak a vidéken, de már most bátrabban, követelőbben és mint látszik tervszerűen kezdenek fellépni. — E hó 2-án ugyanis délutáni 4—5 órakor egy magas, marczona alak jelent meg a beretkei malomban s ott figyelmesen szótlanul távozott. A molnárnak csak akkor jutott észébe a szótlan idegen feltűnő magaviselete, midőn éjjel tájban hárman beállítottak hozzá és a 3 egyikében délutáni látogatására ismert. A molnár lehető előzékenységgel fogadta és étellel-itallal vendégelte meg őket, s lehet hogy ezen körülménynek köszönhető esupán, hogy igényük egy jó darab szalonnával, 2 kenyérral, lisztel és krumplival kielégíthető volt. Ezuttal is békésen állottak odább s nagyobb esínt sem követek el, eddigi kéré hangjuknak követelővé való változtatásából következtetve, mégis félni lehet, hogy ha eleje nem vétetik a dolognak, vagy legalább rájuk nem riasztanak — idővel veszélyessé vál-

nak az egész vidékre nézve. Szemtanuk állítása szerint az egyik magas, marczona, haramia kinézésű alak, fekete bajusszal, bozontos hajjal és feltűnően akadozó beszéddel, míg a másik kettő szelidebb kinézésű, szöke haju ugyanoly pelyhedző bajuszu fiatal legény. Mind a három ködmönt, paraszt gatyát és pörge kalapot viselt, s oldalukon nagy tarisznyákat hordtak.

A tiszakerületi ev. püspök választása ügyében a gömöri esperességben megindult agitációról a „Szepesti Lapok” is megemlékezvén, a rozsnói értekezlet megállapodásának közlése után ezeket hozza fel: „A kerület egyházközségeiben már eddig képződött bizonyos közvélemény a püspök választás, illetőleg ezen közvéleményt a gömöri esperesség értekezlete nem igen fogja nagyobb mértékben módosítani. A gömöri esperesség eljárását saját szempontjából csak méltatni lehet, esetleg kombinációba hozható a rozsnói lelkési állomáshoz ismét a püspöki állással való egyesítése. A Szepességen eddig Zelenka Pál miskolezi lelkész és hegyaljai főesperes jelöltsége dominál és Farbaky József nyiregyházi lelkésznek is vannak az egyházkerületben számos hívei. Ha most mindannyi részről megindul az agitáció és megalakul a végrehajtó bizottság, küzdelmes választásnak nézhet elé az egyházkerület. Bizonyára jobb, ha minél több szavazatot kap az új püspök, ha minél egyetértőbben nyilatkozik a közbizalom.” Lap-társunk véleményét közölvén, mi is azt tartjuk, hogy a szavazatok megoszlása nem fog az ügynek előnyére szolgálni. A megyénkbeli két esperesség az összes szavazatok egy harmadát képviseli, s így döntő befolyással bírhat a tiszakerületi püspök megválasztásában. Előreláthatólag azonban, a szavazatok meg fognak oszolni. Terray Gyula gömöri és Zelenka Pál hegyaljai főesperesek között s ennek következtében attól tarthatni, hogy így egymást ellensúlyozván, a püspökválasztásban nem megyénk fog dönteni.

Közhasznu. Hogy mily hatástalan volt eddig az orvosi gyógykezelés vesebajoknál, azt gyakran megirták, és a legnagyobb auktoritások elismerték mint tényt. E betegségben évenként ezer meg ezer ember has meg és pedig azért, mert gyógyítására még eddig különleges gyógyszer nem találtak. Nagyon érdekes lesz tehát a közönség figyelmét a Warner-féle Safe-Cure orvosságra felhívni, a mely a vesékre valósigos gyógyhatással bír, és e veszélyes pusztító betegséget sikerrel gyógyítja. Piffenberger Flórián ur Szombathelyről a következőket írja: Hálás kötelességemnek tartom esetleges szenvedő embertársaimat, kik mint én, vese és májbajban szenvednek, a Warner-féle Safe-Curé-re figyelmeztetni, mivel hogy engem ezen orvosság mentett meg fájdalomtól. Teljes egy évig szenvedtem e betegségben s ehez még vízi betegség is járult. Minden orvosi gyógykezelés sikertelen volt mindaddig, míg kompentens helyről a Warner-féle Safe Curé nem ajánlották. Minden ilyesféle bajban szenvedőnek tanácsolhatom: „Ne habozzanak eme kiváló egyetemes szert használni.” Továbbá Csasznek János hajóskapitány Újpestről ezt írja: „A Warner-féle Safe-Curét vesebaj ellen a legjobb eredménnyel használtam s minden szenvedőnek ajánlom. A Warner-féle Safe Cure 2 frtos üvegekben kapható az ismert gyógyszerárakban. Főraktár: Pozsonyban a Megváltóhoz czimzett gyógytárban és Török József gyógytárban Budapesten.

Hivatalos közlemények.

A rimaszombati kir. törvényszék elnökétől.

Pályázat.

227. sz. — A vezetésem alatti rimaszombati kir. törvényszéknél előléptetés folytán üresedésbe jött aljegyzői állásra a magy. kir. igazságügy miniszter ur ő nagyméltóságának 1890. évi február hó 28-án kelt 696. I. M. E. számú rendelete folytán ezen pályázatot nyitok.

Felhivatnak mindazok, kik ezen évi 500 frt fizetés és 100 frt lakbérrel javadalmazott állást elnyerni óhajtják, hogy életkorukat, 1883. évi I. t. ezikkben körülírt képességeiket, nyelvismeretüket és eddigi alkalmaztatásukat igazoló okmányokkal felszerelt folyamodványukat ezen hirdeteménynek a hivatalos lapban harmadszor megjelenésétől számított két (2) hét alatt — a közszolgálatban állók hivatal főnökeik utján — hozzáim annál inkább nyujtsák be, mert a nem szabályszerű uton vagy elkésve érkező kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

Kelt Rimaszombathban, 1890. évi márczius hó 6-án.

Fornét Jenő, kir. tszéki elnök.

Felelős szerkesztő: **Dr. Veres Samu.**

Kiadó-tulajdonos: **Dr. Bernáth István.**

Magán-hirdetések.

Kiadó lakás.

Rimaszombathban, alólírott Forgács-utcai lakóháza, mely áll: három szoba, konyha, éléskamra és előszobából. — kerttel együtt — május 1-től kiadó.
Rásky István.

1200 kive kivágott nád
Dobfeneken (u. p. Ajnácskő) Rozinay Györgynél eladó.

Kiadó lakás.

Rimaszombathban a Kossuth-utca 20-ik szám alatti ház emeleti része folyó évi május hó 1-ére bérbe kiadó. — Értekezhetni a feltételek iránt **Burszky Sámuel** tulajdonossal.

Kiadó lakás.

Rimaszombatban, a **Losonczy-utca 49-ik szám alatti** házban két szoba, konyha és kamrából álló lakás, május elsejére kiadó; ugyanott egy kerti pavillon is eladó. Bérleni, esetleg venni szándékozők forduljanak a tulajdonos **Király Ferenczhez**.

Arverési hirdetmény.

595. sz. — Közhírré tétetik, hogy Gömör-Kishont t. e. vármegye közigazgatási bizottságának 258/889. sz. határozata folytán a rozsnói szolgabírói járás területén, **Fekete-Lehota** község határában fekvő, a fekete-lehotai iskola-alap tulajdonát képező bükk és lucfenyőtől álló, átlag 65 éves 27.15 k. hold nagyságú erdőnek mintegy 3732 ürm. épületi fa-készlete **1890 évi márczius hó 17-ik napjának délelőtti 9 órájkor** nyilvános árverés útján, **Fekete-Lehota** község házában, el fog adatni.

Kikiáltási ár a becsérték, vagyis 2321 ft 20 kr. melynek 10%-át kötelesek árverezők a főszolgabíró kezéhez bnatpénzül letenni.

Bnatpénzzel ellátott zárt ajánlatok f. é. márczius hó 17-ének délelőtti 10 órájáig fogadtnak el.

Egyéb feltételek ugy a rozsnói szolgabírói hivatalnál, mint Fekete-Lehota község előljárásiágánál, a hivatalos órák alatt megtudhatók.

Rozsnón, 1890. évi február hó 28-án.

2—2

Kubinyi Géza, főszolgabíró.

Hirdetés.

A legközelebbi **Losoncz-tugári** országos vásár f. évi márczius hó 31. és április hó 1-én fog megtartatni. **Goldberger D. vásárbérlő.**

Eladó.

özvegy Kriston Lászlóné tulajdonát képező egy pár 15 markos kocsi-ló, — egy négy éves esikó, — egy fedeles és egy nyitott kocsi, — egy pár komutos, — és egy pár kapás lószerszám, — egy három hónapos üsző borju.

E tárgyak a takarékpénztár épületében bármikor megtekinthetők, — értekezhetni a tulajdonos urnóval vagy **Máriássy Andor** ural Rakottyáson.

Alapított 1857-ben.

STEINSCHNEIDER JAKAB

I. es. és k. szab. ágynemű-gyáros,

5 cs és kir. fensége Klotild főhercegnő udvari szállítója, számos kitüntetések és szabadalmak tulajdonosa,

BUDAPEST,

Király-utca 79. saját házában,

bátorkodik a t. közönség figyelmébe ajánlani dusan felszerelt raktárát az ágynemű szakmába vágó összes ezikkben, mint **közönséges, finom és legfinomabb paplanok, ágybetétek, lószőr és tengerfü matracok, szalmaszakok, pokróczok és takarók, tollak és pelyhek, vasbutorok, továbbá szőnyegek és függönyök, nemkülönbén diván- és asztaltakarók stb.**

A kitünő hirben álló

WELDLER és BUDIE

fehérnemű és kelengye-gyár budapesti raktára.

Minden fajta **fehérneműek**, különösen pedig **teljes kiházásitási felszerelések** a legmérsékeltőbb áron. 2—4

Rajzok és árjegyzékek bérmentve és ingyen.

Hirdetmény.

7792. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **id. Gubeso János társai** végrehajthatónak kiskoru **Rohár Zsuzsanna, György és Mária** végrehajtást szenvedő elleni 125 ft tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék (a rimaszombati kir. járásbíró) területén lévő Lipócz községben fekvő lipóci 58. sztkkönyvben A. 1—14. srsz. a foglalt kiskoru Rohár Zsuzsanna, György és Mária nevén álló egy egész érbéri telekre, 54. 53. számú háza 1272 ft, és a Pusztá-Dereneki 5. sztkkönyvben Rohár Mária, András, kiskoru Rohár György, Zsuzsanna, Mária nevén álló 52. 123. hrszámra 107 ftbanj ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi márczius hó 27-ik napján délelőtti 10 órákor Lipócz községben a községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis a lipóci 58. sztkvi birtokra 127 ft 20 kr. és a p. derenek 5. sztkvi birtokra 10 ft 70 kr. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett arfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bnatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombat, 1889. évi december hó 3. napján. A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság. **Hánrich**, kir. tszéki bíró.

Értesítés.

Alőlirott tudatom a mélyen tisztelt zenepártoló uri közönséggel, hogy a Palócz Kálmán zenekarától a két klarinétost, illetve négy legjobb zenészt, saját jól szervezett zenekaromhoz szerződtettem, mi által zenekarom létszáma jelenleg 14 egyénből áll, és egyike a vidéki elsőrangú zenekaroknak. — Midőn ezt köztudomásra hozni szerenésém van, zenekaromat a mélyen tisztelt közönség figyelmébe és pártfogásába ajánlva, maradtam kiváló tisztelettel. — Rimaszombat, 1890. márczius 10.

DANKO ERNŐ, zenekarfőnök.

Arverési hirdetés.

701. sz. — Közhírré tétetik, hogy a nagyméltóságú földmivvelésügyi magyar kir. minisztérium 2111. I. 2./890. sz. alatt kelt rendelete és Gömör-Kishont t. e. vármegye közigazgatási erdészeti bizottságának 10/889. sz. határozata folytán a rozsnói szolgabírói járás területén és **Páskaháza** község határában fekvő, a páskaházi közbirtokosság tulajdonát képező gyertyán, juhar és tölgyből álló átlag 25 éves erdő 155.89 k. holdján levő, mintegy 5000 ürm. kitevő fakészlet **1890. évi márczius hó 19. napjának délelőtti 10 órájkor** nyilvános árverés útján, **Páskaháza** község házában, el fog adatni.

Kikiáltási ár a becsérték, vagyis 4000 ft, melynek 10%-át kötelesek árverezők a főszolgabíró kezéhez bnatpénzül letenni.

Bnatpénzzel ellátott zárt ajánlatok f. é. márczius hó 19-én délelőtti 10 óráig fogadtnak el.

Egyéb feltételek ugy a rozsnói szolgabírói hivatalnál, mint Páskaháza község előljárásiágánál a hivatalos órák alatt megtudhatók.

Rozsnón, 1890. évi február hó 28-án.

2—2

Kubinyi Géza, főszolgabíró.

Hirdetmény.

169. sz. — Alőlirott kiküldött végrehajó az 1881. LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy **Dr. Déri Jenő** javára **özv. Szabó Pálné** ellen 1500 ft tőke és jár. erejéig elrendelt végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt, és 1680 ft-ra becsült alperesnőt mint oszgyáni földbirtokost illetendő regále megváltási összegből álló ingóságok, nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 433. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Rimaszombat város közházánál leendő eszközésére 1890. évi márczius hó 22-ik napjának délutáni 2 óraja határidőül kitűzetik, és ahoz a venni szándékozők ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Rimaszombatban, 1890. évi márczius hó 4-én.

Draskovits, kir. bírósági végrehajó.

Zóna utazó bőröndök. — Zóna utazó bőröndök.

BRÓDY BERTALAN

VEGYESKERESKEDÉSE

Rimaszombatban, főtér Dapsy-féle ház.

Van szerenésém a nagyérdemű közönség figyelmét — a tavaszi idény beálltával — felhívni a kereskedésben kapható kitünő **friss** (szőlősi uraságtól vásárolt) **lóhere-magra**; — ugyanitt kapható valódi **francia luczerna- és oberndorfi répmag**, nemkülönbén kitünő jó **olasztakarmány- és más egyéb vetemény-magvak** is.

Hozzám intézett kérdésekre felvilágosítással szívesen szolgálók.

Megrendelések pontosan és gyorsan eszközöltetnek. A t. közönség szíves megrendeléseit kérve maradtam

kiváló tisztelettel:
BRÓDYBERTALAN.

Különféle nagyságu és alaku kofferek.

Mindenféle nagyságu kofferek.

MAGVAK.

Szavoszt Alphons

magkereskedése és gazdasági cikkek üzlete

Budapest, V., Arany János-utca 11.

tudatja a n. é. gazda és kertészkedő közönséggel, hogy január hó 1-ével megnyitotta

konyhakerti és virágmag-üzlet osztályát

s ajánlja egészen friss, faj azonos

here, fű, répa, konyhakerti és virágmagvakkal

dusan felszerelt raktárát.

Árjegyzéket kívánatra bérmentve küldök.

FLEISCHER és TÁRSA

gépgyára és vasöntője KASSÁN, Eperjesi-ut 6. sz.

Ajánljuk a t. gazdaközönségnek a tavaszi idényre szükséges gépeket, nevezetesen: **szilárdan szerkesztett, könnyű**

Sorvető és szórvavető gépeket,

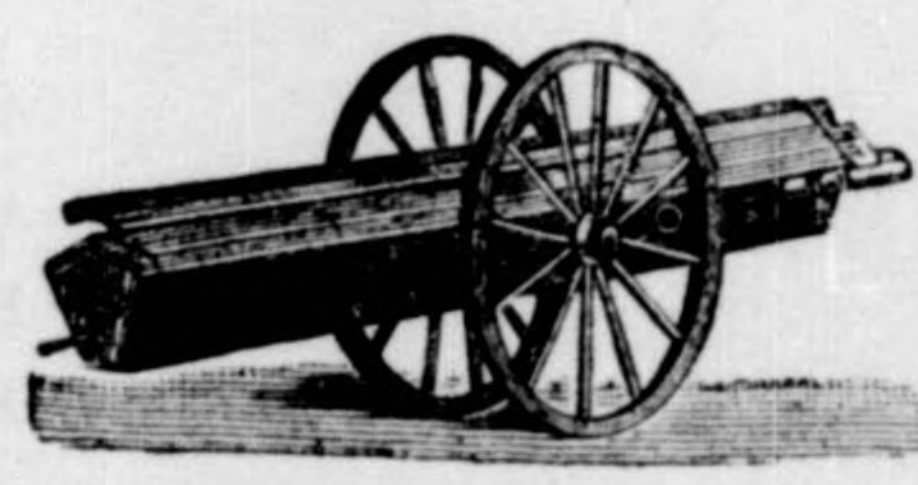
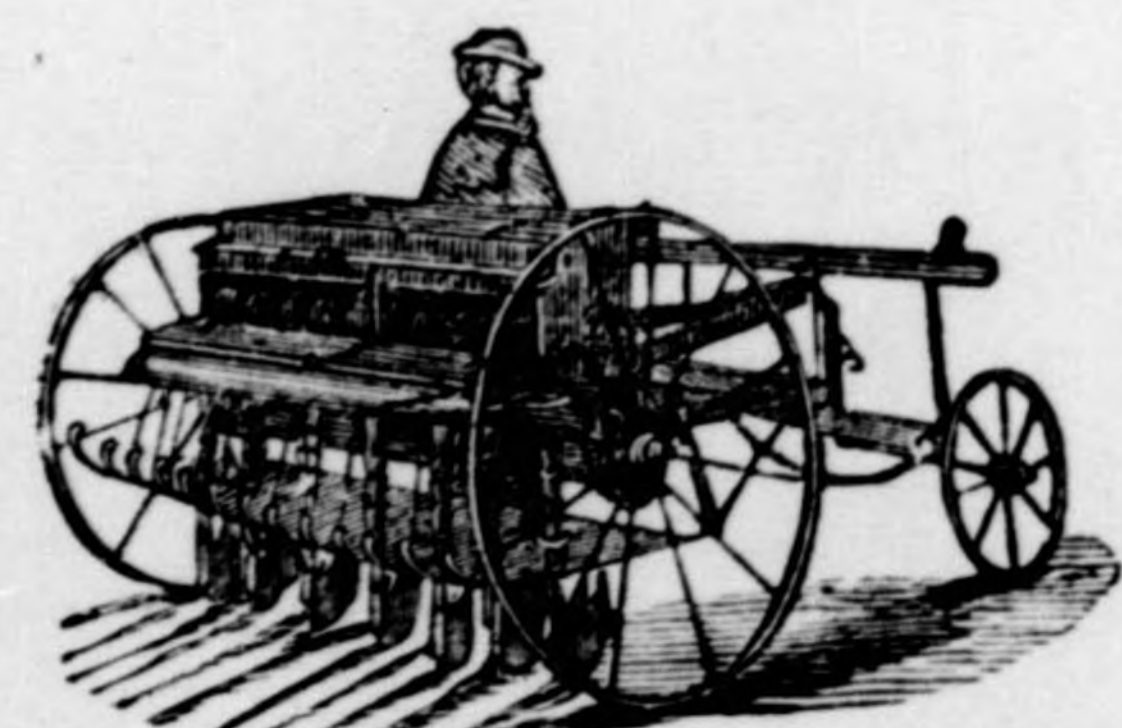
Ekéket és boronákat,

Hengereket, lókapákat, stb.

Továbbá **Backer- és magtárrostákat,**

mely gyártmányainknak gépgyárunkban

állandóan jelentékeny készletét tartjuk.

Szállítunk továbbá saját gyártmányu s legjobb szerkezetű szeszgyár- és malomberendezéseket, gőzgépeket és gőzkazánokat, házi- és egyéb szivattyukat stb. — Elhasznált gépek, különösen

gőzmozdony és gőzcséplők

pontos átigazítását és javítását a legjutányosabban eszközöljük.

3—6

Gyártmányaink képes jegyzékét b. kívánatra ingyen és bérmentve küldjük.

„EGYETÉRTÉS”

Huszonnegyedik évfolyam.

Legnagyobb politikai napilap.

Megjelen minden nap, tehát hétfőn és ünnepek után is.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy hónapra 1 ft 80 kr.

Három hónapra 5 „

Hat hónapra 10 „

Egész évre 20 „

Előfizetések bármely naptól kezdve teljesíthetők s legezészerűbben postautalvánnyal Budapestre, az „Egyetértés” kiadóhivatalába (Keeskeméti-utca 6 sz.) küldendők.